

Необхідність розширення інформаційної бази процесу управління є нагальною потребою, оскільки її обмеження лише рамками даних фінансової звітності та бухгалтерського обліку звужує можливості та, головне, результативність управління організаційною стійкістю, так як залишає поза увагою принципово важливі фактори, пов'язані з галузевою приналежністю, станом зовнішнього середовища та інших, які можливо врахувати лише за допомогою управлінського обліку.

Література:

1. Живко З.Б. Захист інформації в управлінні системами економічної безпеки підприємства. *Сучасні проблеми інноваційного розвитку держави. Матеріали III МНПК.* Дніпропетровськ: ПДАБА, 2012. Том 7. С. 46-47.

РОЗРОБЛЕННЯ ТА ОБҐРУНТУВАННЯ ІНСТИТУАЛІЗАЦІЇ СИСТЕМИ КОНТРОЛІНГУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Обозна М.Д., Сопельник В.О.

Науковий керівник: Блага В.В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Численним публікаціям дослідників властивий великий діапазон думок при висвітленні окремих питань загальної проблеми забезпечення економічної ефективності діяльності підприємства, зокрема: вітчизняних вчених – А. Білого, Ю. Іванова [1], А. Тищенко, Н. Кизим, Я. Догадайло [2], В. Колпакова [3] так і зарубіжних – П. Друкера [4], І. Ансофа [5], К. Ноумена, Ф. Котлера [6], Келлера К. [7], М. Портера [8] та інших. Поряд з цим існують питання, які потребують подальшого теоретичного обґрунтування. У тому числі розробка методичних підходів до оцінки ефективності діяльності підприємств сфери спеціалізованого захисту.

Застарілі методи планування і контролю перешкоджають активному розвитку і розширенню, підвищенню ступеня ділової активності підприємства. Умови розвитку ДСЛП «Харківлісозахист» виявили відсутність складових, відповідальних за проведення оцінки результатів функціонування і розробки рекомендацій по досягненню бажаного стану.

Сформований вітчизняний організаційно-економічний механізм управління розвитком підприємства зазнає значних труднощів, які обмежують можливості практичного впровадження системи контролінгу, що обумовлено низкою причин, основними з яких є:

- домінування застарілих методів управлінської діяльності, що характеризуються слабкою координацією і узгодженістю між управлінськими ланками в прийнятті, обробці і реалізації зовнішніх і внутрішніх інформаційних потоків;

- недолік повної і своєчасної інформації про інноваційні управлінські методики, що використовуються на зарубіжних і вітчизняних підприємствах;

- відсутність наукових уявлень про сучасні структури управління, як у працівників, так і у керівників підприємств, що не дозволяє оперативно реагувати на нові форми і методи управління, необхідні для підвищення економічної ефективності функціонування підприємства і ускладнює обґрунтування необхідності створення системи контролінгу.

Ефективна робота підприємств в сучасних умовах можлива лише за умови вдосконалення процесів управління. Контролінг є основним постачальником інформації для управління підприємством.

У той же час, контролінг не підміняє собою управління підприємством, а лише переводить його на якісно новий рівень, будучи своєрідним механізмом саморегулювання, який включає в себе: дозволяє спрямувати всі зусилля підприємства на перспективу, встановити майбутні зміни його зобов'язань перед співробітниками, партнерами, інвесторами; передбачає пошук «вузьких місць» в роботі підприємства; аналізує відхилення від наміченої стратегічної програми; своєчасно коригує цілі підприємства в системі показників з урахуванням відповідних змін на ринку; згладжує відхилення в досягненні поточних цілей, сприяє виявленню причин відхилень фактичних показників діяльності підприємства від планових, дозволяє внести в них корективи; мотивує підприємство на інноваційну діяльність.

Аналіз управлінських структур підприємства ДСЛП «Харківлісозахист» показав, що в них відсутні складові, відповідальні за здійснення повного аналізу діяльності підприємства з урахуванням кількісних і якісних показників, проведення оцінки результатів функціонування підприємства і розробку рекомендацій щодо досягнення бажаного стану підприємства. Перераховані функції може з успіхом виконувати контролінг як система, де координація діяльності підприємства і адаптація стратегії її розвитку здійснюються через комбінування підсистем управління і моніторингу зовнішнього середовища. Розглянуто фактори та шляхи підвищення ефективності діяльності підприємства. Виявлено, що один з основних факторів підвищення ефективності діяльності – це вдосконалення управління підприємством. В цьому зв'язку ефективність управління проявляється в досягнутих показниках результативності всієї діяльності підприємства. Розглянута структура, склад і функціональне навантаження відділу аналізу господарських перспектив і підприємницьких ризиків. Запропоновані заходи дозволяють збільшити обсяги продажів, при цьому буде досягнута також економія умовно-постійних витрат. Згідно отриманих результатів ефективність використання такого шляху підвищення ефективності діяльності підприємства лише у перший рік дасть приріст обсягу продажів у розмірі 936,1 тис. грн.

Література:

1. Іванов Ю.Б. Ефективність маркетингової діяльності підприємств в сучасних умовах підвищеної динамічності та ризикованості підприємництва. *Економіка: реалії часу*. 2014. № 1. С. 155-160.

2. Тищенко А.Н., Кизим Н.А., Догадайло Я.В. Экономическая результативность деятельности предприятий: монография, 2005. 168 с.
3. Колпаков В.М. Методы управления. К.: МАУП, 1997. 210 с.
4. Друкер П. Эффективное управление. Пер. с англ. М. Котельниковой. М.: Изд-во «Астрель», 2004. 284 с.
5. Ансофф И. Стратегическое управление. М: Экономика, 1989. 319 с.
6. Котлер Ф. Маркетинг в третьем тысячелетии: Как создать, завоевать и удержать рынок. Пер. с англ. М.: ООО «Издательство АСТ», 2000. 272 с.
7. Келлер К., Котлер Ф. Маркетинг менеджмент. 12-е изд. СПб.: Питер, 2008. 816 с.
8. Портер М. Стратегія конкуренції: Методика аналізу галузей і діяльності конкурентів. Пер. з англ. А. Олійник та Р. Сільський. К: Основи, 1997. 390 с.

ОСОБЛИВОСТІ ОБІГУ ТА ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Остапенко Л.О.

*Науковий керівник: Онісіфорова В.Ю., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Сучасне підприємство знаходиться в умовах постійного розвитку технологій та засобів виробництва, а також стрімкої зміни вимог споживача до товарів, до яких підприємство має адаптуватися, якщо має на меті довготривале та ефективне функціонування. Все це вимагає підвищеної уваги до процесів відтворення основних виробничих засобів.

Відтворення основних виробничих засобів – це одна зі стадій їх обігу, серед яких прийнято виділяти:

- стадію продуктивного використання основних виробничих засобів і нарахування амортизаційних відрахувань;
- стадію надходження амортизаційних відрахувань;
- стадію заміни зношених основних виробничих засобів новими.

Серед зазначених стадій обігу основних засобів, на нашу думку, підвищеної уваги в сучасних умовах вимагає саме стадія їх відтворення.

Відтворення основних виробничих засобів – це процес їх постійного, безперервного оновлення. Однак в сучасних висококонкурентних умовах простого відповідного до зносу оновлення вже не достатньо для забезпечення ефективного функціонування підприємства. В економічній літературі розрізняють два види відтворення основних засобів – просте та розширене. Просте відтворення полягає у поступовій компенсації фізичного зносу основних засобів, коли відбувається заміна зношених запчастин або обладнання замінюється на аналогічне за характеристиками та виробничою потужністю. Розширене відтворення полягає у технологічному оновленні виробничих потужностей або їх кількісному розширенні.